

POSTANOWIENIE

Dnia 22 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Władysław Kizyk

Protokolant: stażysta Sylwia Piotrowska

po rozpoznaniu sprawy skazanego **M. N.**

z wniosku skazanego

w przedmiocie umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego

na podstawie art. 572 k.p.k., art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 632 pkt 2 k.p.k.

postanawia

1. umorzyć postępowanie o wydanie wyroku łącznego;
2. kosztami procesu obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wnioskiem, który wpłynął do tut. Sądu w dniu 27 lipca 2016 r. skazany M. N. zwrócił się o wydanie wyroku łącznego, który obejmowałby jednostkowe skazania orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie o sygn. akt (...), Sądu Rejonowego w Ostródzie w sprawie (...), Sądu Okręgowego w Elblągu w sprawie (...)i Sądu Rejonowego w Ostródzie Wydział Zamiejscowy w Morągu w sprawach (...), (...) (wniosek, k. 2).

Sąd Okręgowy z urzędu ustalił, że M. N. został skazany wyrokami Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 08 czerwca 2006 r., sygn. akt (...)i z dnia 24 marca 2014 r. w sprawie (...) (który uprawomocnił się w dniu 20 sierpnia 2015 r.) i wyrokiem Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 28 grudnia 2007 r., sygn. akt (...) (karta karna, k. 30-31, odpisy wyroków i postanowień, k. 10, 11-12, 14-16, 17, 18-24, 25-26, 32-35, opinia o skazanym, k. 36).

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności podnieść należy, że z dniem 01 lipca 2015 r. zmieniła się treść redakcji przepisów regulujących zasady wymiaru kary łącznej. Kolejna nowelizacja tych przepisów weszła w życie z dniem 15 kwietnia 2016 r. Zgodnie z art. 85 § 1 kodeksu karnego, Sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 kk, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa o których mowa w § 1.

Zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 20 marca 2015r. poz. 396), nowych regulacji w zakresie kary łącznej nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie znowelizowanych przepisów, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dacie 01 lipca 2015 r.

Ostatni wyrok skazujący orzeczony wobec skazanego M. N. zapadł po dniu 01 lipca 2015 r., dlatego też Sąd rozpoznając wniosek skazanego zastosował obowiązujący aktualnie porządek prawny.

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 i 2 k.p.k., jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby, którą prawomocnie skazano lub wobec której orzeczono karę łączną wyrokami różnych sądów, właściwy do wydania wyroku łącznego jest sąd, który wydał ostatni wyrok skazujący lub łączny w pierwszej instancji, orzekający kary podlegające łączeniu, przy czym jeżeli w pierwszej instancji orzekały sądy różnego rzędu, to wyrok łączny wydaje sąd wyższego rzędu.

Sąd Okręgowy w Elblągu rozważając w przedmiotowej sprawie istnienie warunków do wydania wyroku łącznego, w oparciu o powołane powyżej orzeczenia, jakie zapadły w stosunku do skazanego M. N., doszedł do przekonania, że skazanie wynikające z wyroku Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 28 grudnia 2007 r., sygn. akt (...) nie może zostać objęte wyrokiem łącznym ze skazaniami wynikającymi z wyroków Sądu Rejonowego w Ostródzie w sprawach o sygn. akt (...)i (...).

W pierwszej kolejności uwypuklić należy, że art. 85 § 2 k.k. stanowi się, że podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89 kk, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

Wobec tego kara łączna może zostać orzeczona na podstawie kar jednostkowych, kary jednostkowej i kary łącznej oraz wszelkich możliwych modalności relacji między tymi karami, z zastrzeżeniem, że stanowiące podstawę orzeczenia kara lub kary jednostkowe bądź też kara lub kary łączne „podlegają wykonaniu”. Prima facie nie mogą stanowić podstawy wymiaru kary łącznej kara lub kary jednostkowe niepodlegające wykonaniu oraz kara lub kary łączne niepodlegające wykonaniu. W ten sposób ustawodawca określił negatywną przesłankę wymiaru kary łącznej, przesądzając, że nie orzeka się kary łącznej na podstawie kary lub kar jednostkowych, bądź też kary lub kar łącznych spełniających przesłanki określone w art. 85 § 1 k.k., jeżeli nie podlegają one wykonaniu.

Wobec tego, że kara 4 (czterech) lat pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 28 grudnia 2007 r., sygn. akt (...) została już wykonana w całości z dniem 24 lipca 2012 r., nie może ona stanowić podstawy wymiaru kary łącznej.

Aktualnie skazany M. N. od dnia 27 maja 2016 r. odbywa karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostródzie Wydział Zamiejscowy w Morażu, sygn. akt (...), której koniec przypada na dzień 17 kwietnia 2017 r. Jest to jedyna kara podlegająca wykonaniu, a zatem brak jest podstaw do wydania wyroku łącznego, wobec braku innych skazań.

Mając więc na uwadze powyższe Sąd Okręgowy postanowił jak na wstępie.

O kosztach postępowania orzeczono na mocy art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 632 pkt 2 k.p.k., obciążając nimi Skarb Państwa.